

ΕΓΓΡΑΦΑ*

1

Αρθ. Απ. ΜΓ.
αρ. εξ. 800

Ἑλληνικὴ Πολιτεία Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον

Τόπον ἐπέχ: Προέδρου τοῦ Κ. Στ. Δασκαλοπούλου, καὶ συνδικαζόντων τῶν Γερουσιαστῶν Κων. Ἰωάννου Κωλέττη, Δ. Περούκα, Α. Λοιδωρίκη, καὶ Α. Σωτ. Χαραλάμπους, ἀναπληρούντων τὰ ἐξαιρεθέντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 311 καὶ 420 διαταγμάτων της Σ. Κυβερνήσεως.

Συνεδριάσαν ἵνα δικάσῃ ὡς τρίτον Δικαστήριον τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐπικειμένην δίκην μεταξὺ τῶν Κυρίων Κ. Γρυπάρη ἐπιτρόπου τῆς συζύγου του Μοσχούς καὶ Π. Μπάου ἐπιτρόπου τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αἰκατερίνης Μπάου, ἀμφοτέρων ἐπικαλουμένων τὴν ὑπ'ἀριθ. 71 ἀπόφασιν τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου.

Ἀναγνοῦν τὴν ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1830 προσφυγὴν τοῦ διαληφθέντος Α. Γρυπάρη, διευθυνθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1159 ἐγγράφου τοῦ Διοικ. Τοποτηρητοῦ Ἄργους, δι'ἧς, διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου νὰ διορθώσῃ τὴν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1830 ὑπ'ἀριθ. 71 ἀπόφασιν τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, καὶ νὰ καταδικάσῃ τὴν Αἰκατερίνην Ι. Μπάου νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν σύζυγόν του Μοσχούν.

Α'. Ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ ποτὲ Κωνστ. Μπάου πατρὸς της, τόσον προι-
κιμαίαν, ὅσον καὶ ιδιόκτητον, κατὰ τοὺς συμφώνους καταλόγους τοὺς ὁποίους
αὐτὸς καὶ ὁ ἀντίδικός του ἔδωσαν εἰς τὸ Ἀνέκκλητον μ'ὅλα της τὰ ἐπακόλουθα.

Β'. Τὴν περιουσίαν τῆς μητρὸς τῆς συζύγου του κατὰ τοὺς συμφώνους κατα-
λόγους τοὺς ὁποίους ἔδωσαν εἰς τὸ Ἀνέκκλητον, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὸν

* Στα δημοσιευόμενα ἔγγραφα τηρεῖται ἡ ὀρθογραφία τῶν πρωτοτύπων κει-
μένων.

ὕπ' ἀριθ. 5 κατάλογον ἐμπεριεχομένων ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν, καθὼς καὶ τῶν ἀκινήτων μητρικῶν κτημάτων.

Γ'. Νὰ διαφυλάξῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Μοσχοῦ καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους της νὰ λάβουν μετὰ τὸν θάνατον τῆς Αἰκατερίνης Ἰω. Μπάου, ὅσα πράγματα ἐδόθησαν εἰς τὸν πατέρα της διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1808 προικοσυμφώνου ὑπὸ αἵρεσιν νὰ τὰ λάβῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν προικιζόντων.

Δ'. Νὰ καταδικάσῃ τὴν Αἰκατερίνην Ι. Μπάου νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Μοσχοῦν τοὺς τόκους ὅλων τῶν κρατουμένων πραγμάτων, καὶ χρημάτων, καὶ τοὺς καρποὺς τῶν κτημάτων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς της, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ κατακρατούμενα χρήματα κατὰ τὴν τότε τιμὴν τῶν νομισμάτων.

Ε'. Νὰ τὴν καταδικάσῃ πρὸς τούτοις νὰ πληρώσῃ ὅλας τὰς προκυψάσας εἰς τὴν Μοσχοῦ ζημίας ἐξ αἰτίας τῶν χρονοτριβῶν κτλ. καθὼς καὶ τὰ δικαστικὰ συνηγορικὰ καὶ ἄλλα δικαιώματα καὶ ἔξοδα. Διαφυλάττων πάντα ἄλλον λόγον, ἀγωγὴν καὶ δικαίωμα τῆς ἐντολέως καὶ συζύγου του.

Ἀναγνοῦν τὴν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1830 ἀπάντησιν τοῦ Π. Μπάου ἐπιτρόπου, δι' ἧς ἀντιποιοῦμενος τὴν ὑπεναντίαν ἀγωγὴν, καὶ προβάλλων ὅτι ὁ θεῖος τῆς Μοσχοῦς Κ. Γ. Μάτζας, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ ἑπαρχος ἐσφράγισαν τὴν περιουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ του κατ' αἴτησιν αὐτῆς, καὶ ἕως σήμερον ἀκόμη φυλάττεται ἐσφραγισμένη κτλ. ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἀντίδικόν του λογαριασμὸν δι' ὅσα ἀπ' αὐτὰ τοῦ Κωνσταντίνου ἔγγραφα θέλουν ἀποδειχθῇ εἰς τὰς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρικοῦ του οἴκου ληψοδοσίας κ.τ.λ.

Ἀναγνοῦν τὴν ἀπὸ 13 τοῦ ἰδίου μηνὸς προσφυγὴν τοῦ ἰδίου Π. Μπάου, δι' ἧς μεμφόμενος εἰς μέρος τὴν διαληφθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 71 ἀπόφασιν τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου ζητεῖ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κριτηρίου τούτου.

1. Ὅλα τὰ κτήματα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν δωρεάν τοῦ πατρὸς του σῶα καὶ ἀνελλιπῇ.

2. Ὅλα τὰ λοιπὰ κτήματα τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου ὡς παρεπόμενα τῆς δωρεᾶς ἐκείνης, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν, ὅσους ἡ ἀντίδικός του ἔλαβεν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης αὐτῶν νομῆς της.

3. Ὅλα τὰ ἔξοδα ὅσα τοῦ ἐπροξένησε μὲ κρισολογίας, καθὼς καὶ τὰς ζημίας.

Ἀναγνοῦν τὴν εἰς τὴν προσφυγὴν ταύτην ἀπάντησιν τοῦ Κ. Α. Γρυπάρη τῆς 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀναγνοῦν τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου ὑπ' ἀριθ. 71 τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ἀναγνοῦν τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1808 καταγραφὴν (ἀβαντάριον) τῶν ἀγαθῶν δι' ὧν ὁ ποτε Ἰωάν. Μπάος μετὰ τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης προικοδοτοῦσι τὸν

υιὸν αὐτῶν Κωνσταντῖνον, νυμφεύοντες αὐτὸν μετὰ τῆς κυρίας Ρινάκη θυγατρὸς τοῦ Κ. Κωνστ. Πέτρου Μάτζα.

Ἀναγνοῦν τὴν ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1808 προσθήκην τοῦ Κωνστ. Μπάου εἰς τὸ διαληφθὲν ἀβαντάριον τοῦ πατρός του.

Ἀναγνοῦν τὸ ἀπὸ 15 τοῦ ἰδίου προικοσύμφωνον (ἀβαντάριον) τοῦ Κ. Κωνστ. Μάτζα καὶ συζύγου αὐτοῦ, δι' οὗ συζευγνύουσι τὴν θυγατέρα αὐτῶν Κ. Εἰρήνη μετὰ τοῦ Κ. Κωνστ. Ἰωάν. Μπάου. Ἀναγνοῦν τὴν ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1831 διαθήκην τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Μπάου.

Ἀναγνοῦν τὰ εἰς τὰς διαληφθείσας ἀναφορὰς ἐπισυναφθέντα ἔγγραφα ἑκατέρων τῶν μερῶν.

Ἀναγνοῦν τὰ διὰ τοῦ καταλόγου τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1830 παρουσιασθέντα ἔγγραφα παρὰ τοῦ Κυρίου Πέτρου Μπάου.

Ἀναγνοῦν τὰ ἐπὶ τῆς προκειμένης δίκης συμπεράσματα τοῦ Δημοσίου Συνηγόρου τοῦ Ἀνωτάτου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1830 καὶ τὰς ἀπὸ 4 Μαρτίου 1831 παρατηρήσεις τοῦ πρώην Ἀντιπροέδρου τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου.

Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 742 πράξιν καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς ληφθείσας πληροφορίας παρὰ τῶν διαφερομένων μερῶν τῇ 2 τοῦ ἱσταμένου καθὼς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. MB/785.

Παρατηρεῖ ὅτι ὁ Κ. Ἰω. Μπάος, καὶ ἡ ὁμόλογος αὐτοῦ Αἰκατερίνη διὰ τὰ κατὰ τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1808 γεγραμμένου γαμικοῦ συμφώνου, ἐπροίκησαν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ κατὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἐπικρατούσας συνθήκας, τὰ ἐν τῷ ῥηθέντι συμφώνῳ καταγεγραμμένα κτήματα καὶ χρήματα διὰ νὰ λάβῃ εἰς νόμιμον σύζυγόν του τὴν Κ. Εἰρήνην θυγατέρα τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάτσα ὀριστικῶς καὶ ῥητῶς.

Ὅτι οἱ εἰρημένοι γονεῖς ὑπόσχονται προσέτι αὐτῷ τῷ υἱῷ των ἐπὶ τέλους τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου, ὅτι ἐὰν τεκνογονήσῃ υἱὸς καὶ διαδόχους του, καὶ εὐχαριστήσῃ αὐτοὺς μέχρι τοῦ θανάτου των, θέλει ἀπολαύσῃ καὶ ἄλλα ἕτερα, ἄλλως τὰ καταγεγραμμένα μόνα θέλουν εἶσθαι, καὶ πρῶτα καὶ ὕστερα, ἐπευχόμενος αὐτῷ νὰ τὰ προικοδοτήσῃ καὶ εἰς τὰ τέκνα του.

Ὅτι κατὰ συνέπειαν αὐτῆς τῆς προικὸς ἢ διὰ γάμου δωρεὰ τοῦ ἀνδρός, καὶ ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μάτσας μετὰ τῆς συμβίας του, διὰ τοῦ ἐγγράφου των χρονολογουμένου τὴν 15 Ἀπριλίου 1808, ἐπροίκισαν ὡσαύτως τῇ θυγατρὶ αὐτῶν Εἰρήνῃ τὰ ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένα κτήματα καὶ χρήματα, διὰ νὰ λάβῃ ὡς νόμιμον σύζυγόν της τὸν εἰρημένον Κων. Π. Μπάον ὀριστικῶς καὶ ῥητῶς, ὑποσχόμενοι ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσουν αὐτοὺς τοὺς συζύγους καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς των, καθὼς παρ' αὐτῶν εὐχαριστηθῶσιν.

Ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων συμφώνων ἐξετελέσθη καὶ ὁ γάμος αὐτὸς τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1808, ἀκολούθως τὰ συμφωνηθέντα ἔλαβον χώραν καθὼς ἀποδεικνύουσιν αἱ ἐπίσημοι μαρτυρίαι τῷ ἐν ἐκείνῃ τῇ Νήσῳ διαφόρων κατοίκων ἐκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ.

Ὅτι τὴν 14 Δεκεμβρίου 1808 μόνος ὁ υἱὸς καὶ σύζυγος τῆς Εἰρήνης Κ. Κωνσταντῖνος Μπάος ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς παρὰ τῶν γονέων του δοθείσης αὐτῇ διὰ γάμου δωρεᾶς, δηλοποιήσιν ὅτι, ἐὰν δὲν ἔχῃ υἱὸν Μπάον νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ κατέχῃ τὸ προικισθὲν αὐτῇ πρᾶγμα, ἀλλὰ νὰ τὸ καρποῦται ἐνόσῳ ζῇ, ἢ δ' ἐξουσία νὰ μένῃ τῷ πατρὶ του, διότι τάχα ἐπροικίσθη ἐπὶ συμφωνίᾳ τοιαύτῃ.

Ὅτι μετ' αὐτὴν τὴν προσθήκην ὁ Κ. Μπάος ἐτεκνογόνησεν υἱὸν καὶ θυγατέρα ἐξ αὐτοῦ τοῦ γάμου. Ἡ σύζυγός του Εἰρήνη ἀπέθανεν ἀκολούθως, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ μετ' αὐτήν. Ἡ δὲ θυγάτηρ Κ. Μοσχοῦ ἐπέζησεν διαμένουσα ἐν τῇ πατρικῇ τῆς οἰκίᾳ.

Ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς Κ. Μπάος ἐλθὼν ἔπειτα καὶ εἰς ἄλλον γάμον μετὰ τῆς Κ. Μαρούσας θυγατρὸς ἄλλου Κωνσταντίνου Μπάου, χωρὶς νὰ λάβῃ ἄλλα τέκνα ἐκ ταύτης, ἀπέθανε κατὰ τὸ 1824, ὀλίγους μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἰδίου πατρὸς του Ἰωάννου Μπάου. Ἡ δὲ θυγάτηρ του Μοσχοῦ μὴ φέρουσα μετὰ ταῦτα τὰ δεινὰ τῆς ὀρφανίας κατέφυγεν εἰς τὴν προστασίαν τῶν πρὸς μητρὸς συγγενῶν της, καὶ συζευχθεῖσα μετὰ τοῦ Κ. Ἀποστόλου Γρυπάρη διὰ νομίμου γάμου, ἐζήτησε νὰ γίνῃ κυρία τῆς πατρικῆς της περιουσίας· ἀλλ' ἡ πρὸς πατὸς μάμμη της καὶ οἱ θεῖοι ἐπεσφράγισαν ἔκτοτε τὰ κιβώτια τοῦ πατρὸς της, ζητήσαντος ν' ἀποκληρώσωσιν αὐτήν, δυνάμει ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν, λαβουσῶν τάχα χώραν μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πάππου της.

Ὅτι ἡ Κ. Μοσχοῦ κατέφυγεν ἔκτοτε εἰς τὰς ἐν τῇ Νήσῳ ἐκείνῃ ἐξουσίας, καὶ τέλος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐξαιτουμένη τὴν 12 Αὐγούστου 1829 νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ ἀπαραβίαστα ὀρφανικὰ δίκαιά της. Ἡ δὲ Κυβέρνησις διορίσασα τριμελῆ ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Δικαίου, ἵνα δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐδικαίωσε μετὰ τὴν δίκην τὴν Μοσχοῦ δι' ἀποφάσεώς της, ἐκδοθείσης τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1825 ἐπὶ τισιν αἰρέσαισι διατεταγμέναις εἰς πλεῖον ἀσφάλειαν τῶν κληρονομικῶν αὐτῆς δικαίων.

Ὅτι εἰς ἐνέργειαν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως διορισθεῖσα ἄλλη τριμελὴς ἐπιτροπὴ παρὰ τῆς Διευθυντικῆς τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἤνοιξε τὰ ἐσφραγισμένα κιβώτια τοῦ πατρὸς της, καὶ κατέγραψε τὰ ἐν αὐτοῖς σωζόμενα πράγματα καὶ ἔγγραφα, ἐν οἷς εὐρέθησαν καὶ τὰ εἰρημένα γαμικὰ σύμφωνα τῶν γονέων, τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τῆς Κ. Μοσχοῦς.

Ὅτι ἐπομένως ἡ μάμμη αὐτῆς Κ. Αἰκατερίνη διὰ τοῦ υἱοῦ καὶ ἐπιτρόπου της Κ. Πέτρου Μπάου, ἐκίνησε περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως διαφόρους ἀγωγὰς κατὰ τῆς Μοσχοῦς καὶ τῶν συγγενῶν της περὶ τὰ ἔτη 1826, 1827 καὶ 1828 πρὸς τε τὰς προλαβούσας Διοικήσεις, καὶ πρὸς τὸν ἑκτακτον Ἐπίτροπον τῶν Κεντρικῶν Κυκλάδων, αἱ ἀγωγαὶ ὅμως αὗται δὲν ἔφερον κανέν ἀποτέλεσμα.

Ὅτι ἐπὶ τέλους τὴν 15 Φεβρουαρίου 1830 καθυπέβαλε τὴν προεκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς ἐπίκρισιν τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, καὶ τὸ κριτήριο τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του ὑπ' ἀριθ. 71 ἐκδοθείσης τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1830 τροπολογοῦν τὴν προλαβοῦσαν ἀπόφασιν τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀκύρωσε τὴν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ προσθήκην, ὡς δωρεὰν τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἀπέσπασε τὸ τρίτον μερίδιον τῶν ἐν αὐτῇ κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων ὡς ἀνῆκον μόνον τῇ θυγατρὶ καὶ κληρονόμῳ τοῦ υἱοῦ Κ. Μοσχοῦ.

Ὅτι ἀμφότεροι οἱ διαφερόμενοι ἐκάλεσαν τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν εἰς τὸ Δικαστήριο τοῦτο, ὁμοῦ, Κ.Α. Γρυπάρης ὡς ἐκπροσώπου τῆς συζύγου του Μοσχοῦς τὴν 12 Νοεμβρίου 1830, ἀναφέρων τὰς ἰδίας πρὸς τὸ παῦσαν Ἀνεκκλητον αἰτησίαν του, καὶ ἐξαιτούμενος τὴν διόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως· ὁ δὲ Κ. Π. Μπάος ὡς ἐκπροσώπου τῆς μητρὸς του Αἰκατερίνης ἀναφέρων ἄλλας διαφόρους τῶν πρὸς τὸ εἰρημένον Κριτήριο προταθεισῶν αἰτήσεών του, καὶ ἐξαιτούμενος τὴν ἀπόδοσιν ὅλων ἐν γένει τῶν κτημάτων τε καὶ χρημάτων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πατρὸς τῆς Μοσχοῦς Κωνσταντίνου Μπάου.

Ὅτι κατὰ τὰς ἐγγράφους πιστοποιήσεις τῶν κατοίκων τῆς Νήσου Δημογερόντων, Κληρικῶν καὶ ἄλλων, χρονολογουμένας τὴν 27 Ἀπριλίου 1825 καὶ τὴν 10 Μαρτίου 1830, ἡ ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ τῆς 9 Ἀπριλίου 1808 προστιθεμένη δηλοποίησις τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μπάου πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκσφραγίσεως τῶν κιβωτίων του εἶναι ἄγνωστη εἰς τὸ δημόσιον τῆς Σίφνου, ὡς γεγονότα ἐν κρυφῷ, ἐναντίον τῆς δεούσης ἰσχύος καὶ πίστεως τῶν προσυμφώνων καὶ τῶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἐθίμων, καθότι ἄλλοτε δὲν ἐφάνη συμφωνία τοιαύτη.

Ὅτι κατ' ἄλλας καὶ διαφόρους πιστοποιήσεις κατοίκων τῆς αὐτῆς Νήσου ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μπάος, ἐπὶ ζωῆς του κατεῖχε καὶ ἐνέμετο τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς του προικοδοτηθέντα αὐτῷ κτήματα κατὰ τὸ γαμικὸν σύμφωνον τῆς 9 Ἀπριλίου 1808.

Ὅτι καὶ ἀναφοραὶ τῆς ἰδίας μητρὸς του Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ α—ταδέλφου Κ. Μπάου ὑποστηρίζουσι τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν αὐτῶν.

Ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Κωνσταντίνου Ἰωάννης Μπάος ἀποθανὼν πρὸ αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ του, διέθεσε πρὸ τοῦ θανάτου τὰς ὑπολοίπους περιουσίας του δι' ἰδιογράφου

διαθήκης του χρονολογουμένης τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1821 εἰς προῖκα τῶν δύο ἀγάμων τέκνων του Μενέας καὶ Νικολάου, διὰ θάνατον δωρεὰν τῇ συζύγῳ του καὶ εἰς ἐλέη ψυχικά του.

Ὅτι κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῆς Κ. Αἰκατερίνης καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἐπιτρόπου αὐτῆς Π. Μπάου χρονολογουμένης τὴν 17 Αὐγούστου 1828, ὁ πατὴρ τῆς Μοσχοῦς Κωνσταντῖνος, ὡς ἐμπιστευμένος καὶ πεφιλημένος υἱὸς διηύθυνε καὶ τὰ τῆς οἰκίας τοῦ πατρός του πρὸ τοῦ θανάτου τούτου, καὶ μετ'αὐτόν, ἀλλ'ἐκατοίκει εἰς τὴν ἰδιαιτέραν οἰκίαν του.

Ὅτι ἀναχωρήσας διὰ Ναύπλιον παρέδωκε τὰς κλεῖς τῶν κιβωτίων του εἰς τὴν εἰρημένην μητέρα του Αἰκατερίνην, ἀποκαταστήσας αὐτήν, ὡς ἡ ἰδία ἀναφέρει, κυρίαν εἰς τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματά του, ἐκτὸς ὅμως τοῦ συμφωνητικοῦ καταλόγου.

Ὅτι ἀποθανόντος τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου εἰς Ναύπλιον τὴν 8 Νοεμβρίου 1824, ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ μάμμη τῆς θυγατρὸς του Μοσχοῦς ἐδιώρισε τὴν 1 Φεβρουαρίου 1825 οἰκείους αὐτῆς ἐπιτρόπους εἰς τὴν περιουσίαν καὶ ἐκσφράγισιν τῶν κιβωτίων του, ἧτις καὶ ἔγινε μετὰ ταῦτα.

Ὅτι ὁ Κ. Π. Μπάος υἱὸς καὶ ἐπίτροπος τῆς εἰρημένης μητρὸς Αἰκατερίνης διὰ τῆς πρὸς τὸ παῦσαν Α'. Ἀνέκκλητον Κριτήριον ἀπαιτήσεώς του, χρονολογουμένης τὴν 15 Φεβρουαρίου 1830 ἀναφέρει, ὅτι ὁ αὐτάδελφός του Κωνσταντῖνος Μπάος ἀπέθανε, χωρὶς νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ τῆς 9 Ἀπριλίου 1808 παραδεχθεῖσα αἵρεσις.

Ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ ἔγγραφον ἔκθεσιν τοῦ αὐτοῦ Κ. Π. Μπάου, γενομένην τὴν 3 τοῦ μηνὸς τούτου, ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πρὸς πατρός πάππος τῆς Μοσχοῦς ἔχον ἕξ ὅλα τέκνα, τρία ἄρρενα, καὶ τρία θήλεια, ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν δύο ἄρρενα καὶ δύο θήλεια, ἐπροικοδότησεν ἐν καιρῷ τοῦ γάμου ἑνὸς ἐκάστου, καθ'ὃν τρόπον ἐπροικοδότησε καὶ τὸν πατέρα τῆς Μοσχοῦς, τῶν δὲ ἐτέρων διέθεσε τὴν ἐν καιρῷ τοῦ γάμου ἑνὸς ἐκάστου προικοδότησιν δι' αὐτογράφου διαθήκης του, ὡς καὶ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς διαλαμβάνουσα. Τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ Δικαστήριον σκεπτόμενον. Α'. Ὅτι οἱ γονεῖς ἀμφοτέρων τῶν τεθνεώτων γονέων τῆς Μοσχοῦς τοῦτε Κ. Κωνσταντίνου Μπάου καὶ τῆς Κ. Εἰρήνης Μάτσα ἐσυμφώνησαν τὸν γάμον αὐτῶν ἐπὶ γραπτοῖς γαμικοῖς συμφώνοις, καὶ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους συνηθείας ἕκαστον μέρος ἐπροικοδότησε δι' αὐτῶν τὸ ἴδιον τέκνον ἐν γνώσει τοῦ ἐτέρου καὶ δημοσίως. Β'. Ὅτι ὁ Κ. Ἰωάννης Μπάος μετὰ τῆς συζύγου του ἐπροικοδότησαν πρῶτον τὸν υἱὸν αὐτῶν Κωνσταντῖνον ἐπὶ τῷ μόνῳ ῥητῷ σκοπῷ αὐτοῦ τοῦ γάμου· ὁ δὲ Κ. Κωνσταντῖνος Μάτσας μετὰ τῆς συζύγου του ἐπροικοδότησαν ἀκολούθως τὴν θυγατέρα αὐτῶν Εἰρήνην μετὰ

ἐξ ἡμέρας τῆς προικοδοτήσεως τοῦ μέλλοντος συζύγου της. Γ'. "Οτι ἡ εἰς τὸ ἐγγραφον τῆς τοῦ ἀνδρὸς προικοδοτήσεως φαινομένη δηλοποίησις πρὸς χάριν τοῦ πατρὸς του, δὲν ἔγινεν ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν παρὰ τοῦ γάμου γραπτῶν συμφώνων, ἀλλὰ τὴν 14 Δεκεμβρίου 1808 μετὰ ὀκτὼ μῆνας αὐτῶν καὶ δύο σχεδὸν μῆνας ἀφ' ἧς ἐξετελέσθη ὁ συμφωνηθεὶς γάμος, ἐξ οὗ γίνεται πολλῇ πλέον κατάδηλον ὅτι ἡ λεγομένη αὕτη δωρεὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα, καθὼς ἀποδεικνύουσιν αἱ μαρτυρίαι τῶν ζώντων συμπολιτῶν αὐτῶν, ἦν μυστική καὶ ἄγνωστος πρὸς τὸ δημόσιον τῆς Νήσου, καὶ πρὸς τοὺς συμφωνήσαντας τὸν γάμον γονεῖς τῆς συζύγου Εἰρήνης. Δ'. "Οτι τὸ γαμικὸν σύμφωνον, ὅπερ φέρει ἐν προσθήκῃ τὴν εἰρημένην δηλοποίησιν, εὔρεθη εἰς τὰ ἐσφραγισμένα κιβώτια τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου Μπάου, καὶ μολονότι ἡ δηλοποίησις φέρει ἐν τῷ μέσῳ διὰ τοῦτο δίδει τὸ παρὸν ιδιόχειρον τῷ φιλοστοργωτάτῳ μοι πατρί, καὶ ἐπὶ τέλους δίδει τὸ παρὸν κ.τ.λ. εἰς χεῖρας τοῦ εὐγενεστάτου μου πατρὸς. Ε'. "Οτι τὸ εἰρημένον σύμφωνον δὲν περιέχει αἵρεσιν τῆς ἐξ ἀπαιδίας ἐπιστροφῆς των δωρηθέντων, καθὼς διίσχυρίζεται ὁ Κ. Π. Μπάος διὰ τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορᾶς του, χρονολογουμένης τὴν 13 Νοεμβρίου 1830, ἀλλ' αἵρεσιν ὑποσχέσεως ἄλλων καὶ ἐτέρων δωρημάτων περὶ πλέον τῶν δωρηθέντων. Ἡ δὲ παρὰ τοῦ υἱοῦ γενομένη προσθήκη εἰς τὸ ἴδιον αὐτὸ σύμφωνον, εἶναι ὑστερόχρονος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γάμου, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε καὶ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι οἱ γονεῖς τῆς Εἰρήνης ἐγνώριζαν πρὸ τοῦ γάμου αὐτῆς τὴν ὑποτεθεῖσαν αὐτὴν αἵρεσιν ὡς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐξηγήθη μετὰ τὸν γάμον. Στ'. "Οτι καὶ αὕτη ἡ ἰδία ἐνάγουσα μάμμη τῆς Μοσχοῦς, ὡς καὶ ὁ υἱὸς καὶ ἐπίτροπός της Κ. Π. Μπάος, καθότι συνάγεται ἀπὸ τὰς περὶ τῆς ἐκσφραγίσεως τῶν κιβωτίων ἐγγράφους ἀναφορᾶς των, δὲν ἐδείκνυον ἕως τότε θετικὴν τινα γνώσιν ὅτι ὁ υἱὸς Κωνσταντῖνος βεβαίως παρεχώρησε πρὸς τὸν πατέρα του τὰ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς του διὰ γάμου αὐτῷ δωρηθέντα χρήματα καὶ κτήματα, ὡς ἐδηλοποίησεν ἐν τῇ προσθήκῃ. Ζ'. "Οτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γαμικοῦ συμφώνου ἀποδεικνύεται θετικὴ ἀμφιβολία καὶ ἀριδηλότατον λάθος τοῦ υἱοῦ εἰς τὴν ἐθελούσιον ἢ προσποιητικὴν ἐν προσθήκῃ δηλοποίησίν του, ἐπειδὴ οὗτος μὲν λέγων: εἰδὲ τάχα νὰ μείνωσι πάλιν ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ πατρὸς μου κ.τ.λ. ἐκφράζεται ὑποθετικῶς καὶ ἀβεβαίως τὸ δὲ γαμικὸν σύμφωνον φέρει ῥητῶς καὶ ὠρισμένως. Ταῦτα πάντα δίδομεν μὲ τὴν εὐχὴν μας πρὸς τὸν υἱὸν μας Κωνσταντάκην ἐκθέτων ἐν μέσῳ, ἂν ὁμως εἰδῶμεν καὶ πιάσωμεν, εἴθε! κατὰ τὸν πόθον μας υἱοὺς καὶ διαδόχους του καὶ ἂν ὁ υἱὸς μας φέρεται κ.τ.λ. θέλει ἀπολαύση καὶ ἄλλα ἕτερα κατὰ τὴν ἐφ'esίν μας καὶ ἐπαναλαμβάνων ἐπὶ τέλους, εἰδὲ καὶ ἄλλως αὐτὰ ὅπου τοῦ γράφομεν εἰς τὸ παρὸν ἀβαντάριον εἶναι καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὕστερα, ἐξηγεῖ σαφέστατα ὅτι ἡ μεσολαβοῦσα δικαστικὴ αἵρεσις ἀποβλέπει μέλλουσιν δωρεὰν ἄλλων καὶ ἐτέρων πραγμάτων περιπλέον τῶν καταγεγραμμέ-

νων, καὶ ὅχι τῶν γεγонуῖαν καὶ ἔκτοτε τετελειωμένην, εἰδὲ τὰ καταγεγραμμένα ἐν τῷ συμφώνῳ κτήματα καὶ χρήματα, ἅτινα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γάμου ὀριστικῶς ἐδωρήσθησαν παρὰ τῶν γονέων εἰς αὐτὸν τὸν υἱὸν καὶ τὰ τέκνα του. Η'. "Ὅτι κατ'ἀναγκαίαν συνέπειαν ἢ διὰ τὴν ὑποτεθεῖσαν αὐτὴν αἵρεσιν νομιζομένη παραχώρησις τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ λόγῳ προικὸς καταγεγραμμένων πραγμάτων τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα, εἶναι ἄνευ αἰτίας ἢ βάσεως μηδεμιᾶς. Θ'. "Ὅτι ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν γεγонуῖα ἐν τῷ φανερῷ δωρεὰ διὰ τοῦ γραπτοῦ γαμικοῦ συμφώνου, εἴτε ὡς προῖξ ἐκληφθῇ κατὰ τὰς ἰδίας λέξεις καὶ φράσεις καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν διὰ τὰς ἐπικρατούσας συνηθείας εἰς τὴν Νῆσον ἐκείνην εἴτε ὡς διὰ γάμου δωρεὰ δι'ὃ ἔγινε τέλος ὀριστικῶς καὶ ῥητῶς, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος Π. Μπάος ὀνομάζει εἰς τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν του τῆς 13 Νοεμβρίου 1830 αὕτη μὲν οὖν κατὰ Νόμον ὁλοσχερῶς καὶ ἀμείωτος καὶ ἐν τῷ φανερῷ καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ, εἴτε παρὰ τοῦ δωρήσαντος, εἴτε παρὰ τοῦ δωρηθέντος, πᾶσα δὲ οἰαδήποτε πρᾶξις περὶ ἀποξενώσεως τοιαύτης δωρεᾶς λογίζεται παρ'αὐτῶν ἐν ἴσῳ τοῖς μήτε γεγραμμένοις, μήτε πεπραγμένοις (Βασιλ. Βιβλ. κ.κ. Τίτλ. Ιδ'). Ι'. "Ὅτι περὶ πλέον τῶν εἰρημένων καὶ ἐὰν ἢ ὑποτεθεῖσα αἵρεσις ἤθελε λάβει τῶντι χώραν ἐν τῷ πρὸ τοῦ γάμου συμφώνῳ, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν αὐτῇ προσθήκης ἔνεκα παραχωρήσεως τῶν πραγμάτων τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα του ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπαιδίας, ὁ υἱὸς ἐτεκνογόνησε καὶ υἱὸν καὶ θυγατέρα ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γάμου, δι'οὗ ἔγινεν ἢ δωρεὰ καὶ τὸ σύμφωνον. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ μὲν Νόμος διατάσσει ὀριστικῶς ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος, υἱὸς, δηλοῦνται καὶ αἱ θυγατέρες, τὸ δὲ σύμφωνον φέρει ἐπὶ τέλους, καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ τὰ προικοδοτήσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὰ τέκνα του, ἢ τοιαύτη αἵρεσις ἤθελε νομισθῇ βεβαίως τετελεσμένη. ΙΑ'. "Ὅτι ὁ πατὴρ Ἰωάννης Μπάος ἐπιζήσας δεκαεπτὰ σχεδὸν χρόνους μετὰ τὴν ἐπὶ τῷ γαμικῷ συμφώνῳ προσθήκην τοῦ υἱοῦ του, καὶ διαθέμενος τὰς ἐναπολοίπους περιουσίας του πρὸ τριῶν ἡμισυ χρόνων τοῦ θανάτου του, μήτε διέθεσέ τι τῶν ἐν τῷ ῥηθέντι συμφώνῳ καταγεγραμμένων πραγμάτων χάριν τῶν ἄλλων κληρονόμων του, μήτε ἔδειξε ποτὲ ἐν τῇ ζωῇ του θετικὴν τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραχωρήσεως τοῦ υἱοῦ του, ἢ ἀπόλυτον κυριότητα τῶν διὰ τῆς προσθήκης παραχωρηθέντων αὐτῷ πραγμάτων, ἐναντίον τοῦ προγεγονότος γαμικοῦ συμφώνου. ΙΒ'. "Ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ γενομένην ἔκθεσιν τῶν διαφορομένων τὴν 3 τοῦ μηνὸς τούτου ὁ πατὴρ αὐτὸς ἔχων ἔξ ὅλα τέκνα ἐκ τῆς ἔτι ζώσης νομίμου συζύγου του Αἰκατερίνης, ἐπροίκισεν ὅλα ἀνεξαιρέτως καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐκ τῶν ἰδίων καὶ συγγενικῶν περιουσιῶν, τὰ μὲν τέσσαρα ἔτι ζῶσα ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ γάμου ἐνὸς ἐκάστου, τὰ δὲ δύο διὰ τῆς αὐτογράφου διαθήκης του, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τοῖς δοθῶσιν ὡσαύτως τὰ προικισθέντα ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς εἰς γάμον κοινωνίας των. ΙΓ'. "Ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καὶ παράνομον καὶ

ἀδικώτατον ἐν ταυτῷ τὰ μὲν ἄλλα τέκνα του καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν νὰ χαρῶσι τὰ πρὸς ἓνα ἕκαστον δωρηθέντα κτήματα καὶ χρήματα, ὁ δὲ νόμιμος κληρονόμος τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ του Κωνσταντίνου, καίτοι προσφιλεστέρου καὶ πιστοτέρου, κατὰ τὰς γραπτὰς ὁμολογίας τῶν ἰδίων γονέων καὶ ἀδελφοῦ του, ἐπὶ προφάσει ὑποθετικῆς αἰρέσεως ἄνευ αἰτίας, καὶ ἀδίκου καὶ παρανόμου, νὰ στερηθῇ τὰ ἐπὶ γραπτοῖς γαμικοῖς συμφώνοις δωρηθέντα καὶ ἐπιβάλλοντα αὐτῇ μόνῃ κινητὰ του καὶ ἀκίνητα πράγματά του. ΙΔ'. "Ὅτι ὅλαι αἱ ἀγωγαί, ὅσαι ἂν ἔγιναν διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1825, εἴτε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου, εἴτε πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, εἴτε πρὸς τὸν Διοικητὴν καὶ Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν, εἴτε πρὸς τὸν ἑκτακτον Ἐπίτροπον τῶν Κεντρικῶν Κυκλάδων, εἴτε πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν καὶ τὸ παῦσαν Α'. Ἀνεκκλήτον Κριτήριον, ἐκινήθησαν ἀνενδότως, καὶ χωρὶς διακοπὴν παρὰ τῆς Κ. Αἰκατερίνης, μάρμης τῆς Μοσχουῆς, διὰ τοῦ υἱοῦ καὶ ἐπιτρόπου τῆς Κ. Π. Μπάου. ΙΕ'. "Ὅτι οἱ λόγοι καὶ Νόμοι τοὺς ὁποίους τὸ παῦσαν Ἀνεκκλήτον ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν δὲν ἐφαρμόζονται κατ'οὐδένα τρόπον, καθότι οὔτε αἵρεσις ἀληθής, οὔτε διὰ θάνατον δωρεὰ οὔτε στέρησις δικαιωμάτων νομίμων τέκνων ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τοῦ πατρὸς α—τῶν πρόκεινται, οὔτε δύνανται ποτὲ νὰ συνυπάρξωσιν αἵρεσις καὶ δωρεὰ εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθ' ἣν ἀντίκεινται ἀλλήλαις, ἐπειδὴ ἐάν ἡ αἵρεσις νομισθῇ θετική, ἡ προσθήκη τοῦ υἱοῦ εἶναι σαφεστάτη ἐπαγγελία χρέους του, ἢ υἱὸν νὰ τεκνογονήσῃ, ἢ τὰ προικισθέντα νὰ ἐπιστραφῶσι πρὸς τὸν πατέρα του, ἐάν δὲ ἡ δωρεὰ νομισθῇ θετική, ἡ αἵρεσις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κατ'οὐδένα τρόπον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ πρᾶξις τοῦ υἱοῦ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ὑποθετικῆς αἰρέσεως, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ λογισθῇ δωρεὰ. Ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἡ πρᾶξις τοῦ υἱοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λογισθῇ διὰ θάνατον δωρεὰ, καθότι ἀντὶ θανάτου ἔχει βάσιν τὴν ἀπαιδίαν, ὡς λυομένης ἡ δωρεὰ δὲν ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἂν ὁ θάνατος πλέον ἐμεσολάβει. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐνῷ μήτε αἵρεσις, μήτε δωρεὰ ἐπὶ ζωῆς διὰ θάνατον εἶναι δυνατόν νὰ λάβωσι χώραν νομίμως, ἢ λογισθεῖσα στέρησις τῶν περιουσιῶν τοῦ πατρὸς πρὸς τὸ τέκνον του μήτε φανταστικῶς καὶ ἔλαβεν ὑπαρξιν, διὰ ν' ἀφαιρεθῇ νομίμως ἐκ τῶν τοιούτων περιουσιῶν τοῦ πατρὸς τὸ τρίτον μερίδιον, ὡς αὐτὸ μόνον ἀνῆκον τῇ γνησίῳ τέκνῳ καὶ νομίμῳ κληρονόμῳ του. Ἀποφασίζει α.— Ἡ ὑπ' ἀριθ. 71 τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου ἐκδοθεῖσα τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1830 ν' ἀκυρωθῇ ὁλοσχερῶς: β.— Ἡ Κ. Μοσχουῆς, γνήσιον τέκνον καὶ νόμιμος κληρονόμος τοῦ τεθνεῶτος Κωνσταντίνου Μπάου, νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ τῆς 9 Ἀπριλίου 1808 καταγεγραμμένα κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα τοῦ εἰρημένου πατρὸς τῆς κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ προσδιορισμένας ἐποχάς, οὔσης τῆς ἐν

αὐτῷ προσθήκης χρονολογουμένης τῇ 14 Δεκεμβρίου 1808 ἀκύρου καὶ ἀνισχύρου, ὡς ἀκυρωμένης παρὰ τῶν καθεστώτων Νόμων, καὶ λογισμένης ἐν ἴσῳ τοῖς μήτε πεπραγμένοις μήτε γεγραμμένοις ὀλοτελῶς. γ.- Ἡ Κ. Αἰκατερίνη, σύζυγος τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Μπάου καὶ μάμμη τῆς Μοσχοῦς, εἴτε ἄλλος, ὅστις ἐκ τῶν πρὸς πατρός ἢ μητρός συγγενῶν της, κατέχει κινητὰ ἢ ἀκίνητα πράγματα, εἴτε κτήματα, εἴτε χρήματα, εἴτε ἔγγραφα, ἀνήκοντα εἰς τὴν Κ. Μοσχοῦ ἐκ τῆς εἰρημένης πατρικῆς ἢ καὶ τῆς μητρικῆς αὐτῆς περιουσίας, ὡς καὶ τὰ ἐσφραγισμένα κιβώτια τοῦ εἰρημένου πατρός της Κ. Κωνσταντίνου Μπάου, νὰ παραδώσῃ αὐτὰ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν Κ. Μοσχοῦ ἐν καθαρῷ καταλόγῳ γενομένῳ διὰ τοῦ κατὰ τόπον Δικαστηρίου.- δ.- Ἡ αὐτὴ Κ. Αἰκατερίνη, ἢ ὅστις ἄλλος τῶν πρὸς πατρός συγγενῶν τῆς Κ. Μοσχοῦς ἐνεμήθη ἰδιορρύθμως κτήματα ἢ χρήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς Κ. Κωνσταντῖνον Μπάον, ἢ εἰς τὴν μητέρα της Κ. Εἰρήνην Μάτσα, νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὴν αὐτὴν Κ. Μοσχοῦν ὅσους ἂν ἐνεμήθη καρπούς ἢ τόκους τῶν διαληφθέντων πατρῶων ἢ μητρῶων κτημάτων της ἢ χρημάτων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ εἰρημένου πατρός της, προηγουμένης νομίμου ἀποδείξεως περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ. ε.- Ἡ αὐτὴ Κ. Αἰκατερίνη καὶ ὁ ἐπίτροπός της Κ. Π. Μπάος νὰ πληρώσωσι πρὸς τὴν Κ. Μοσχοῦ μόνον τὰ δικαστικὰ ἐξοδα, ὅσα ἂν ἔγιναν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, προηγουμένης ὡσαύτως νομίμου ἀποδείξεως. ζ.- τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, λογιζόμενον ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ φιλονεικισθειῶν περιουσιῶν κτημάτων τε καὶ χρημάτων τοῦ τεθνεῶτος Κωνσταντίνου Μπάου, νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς αὐτῆς Κ. Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἐπιτρόπου της Κ. Πέτρου Μπάου προηγουμένης τακτικῆς ἐκτιμῆσεως.

Τῇ 14 Ἰουλίου 1831. Ἐν Ναυπλίῳ

Ἐδημοσιεύθη ἐπὶ πλήρει
Συνεδριάσει τῇ 15 τοῦ ἰδίου μηνός
Ὁ Γραμμ. (Τ.Σ.)
Π. Τυπάλδος

Ὁ τόπ. ἐπέχ. Προέδρου
Στάμος Δασκαλόπουλος
Δ. Περρούκας
Α.Σ. Χαραλάμπης
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Ἰωάννης Κολέτης
Ὁ Γραμμ. Π. Τυπάλδος

Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον ἐξενεχθέν ἐκ τοῦ βιβλίου
τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου
(Τ.Σ.) τῇ ἄνω ἡμερομηνία

ὁ Β' Γραμματεὺς
Σ.Δ. Βουλπιώτης.

